

Γενεαλογία Ιησού Χριστού- Ιωάννη Καρδάση

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ(1. 1-17)

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑ

Αδάμ
Σηθ
Ενώς
Καϊνάν
Μαλελεήλ
Ιαρέδ
Ενώχ
Μαθουσάλας
Λάμεχ
Νώε
Σημ
Αρφαξάδ
Καϊνάν
Σαλά
Έβερ
Φάλεκ
Ραγαύ
Σερούχ
Ναχώρ
Θάρας
Αβραάμ
Ισαάκ
Ιακώβ
Ιούδας
Φαρές
Εσρώμ
Αράμ
Αμιναδάβ
Ναασών
Σαλμών
Βοόζ
Ωβήδ
Ιεσσαί
Δαυείδ

Αβραάμ
Ισαάκ
Ιακώβ
Ιούδας και Θάμαρ
Φαρές
Εσρώμ
Αράμ
Αμιναδάβ
Ναασών
Σαλμών και Ραχάβ
Βοόζ και Ρουθ
Ωβήδ
Ιεσσαί
Δαυείδ και Βηρσαβεέ

Σολομών
Ροβοάμ
Αβιά
Ασά
Ιωσαφάτ
Ιωράμ
Οζίας
Ιωάθαμ
Άχαζ
Εζεκίας
Μανασσή
Αμών
Ιωσίας
Ιεχονίας
Σαλαθιήλ
Ζοροβάβελ
Αβιούδ
Ελιακείμ
Αζώρ
Σαδώκ
Αχείμ
Ελιούδ
Ελεάζαρ
Ματθάν
Ιακώβ
Ιωσήφ
Ιησούς

Ναθάν
Ματταθά
Μαϊνάν
Μελεά
Ελιακείμ
Ιωνάν
Ιωσήφ
Ιούδας
Συμεών
Λευί
Ματθάτ
Ιωρείμ
Ελιέζερ
Ηρ
Ελμωδάμ
Κωσάμ
Αδδί
Μελχί
Νηρί
Σαλαθιήλ
Ζοροβάβελ
Ρησά
Ιωαννάν
Ιωδά
Ιωσήφ
Σεμεϊ
Ματταθίας
Μαάθ
Ναγγαί
Εσλί
Ναούμ
Αμώς
Ματταθίας
Ιωσήφ

Ιακώβ
Μελχί
Λευι
Ματθαί
Ηλί
Ιωσήφ
Ιησούς

Στις παραπάνω παραθέσεις των δυο κειμένων εμφανίζονται μεγάλες διαφορές στις γενεαλογίες, που εύλογα δημιουργούν ερωτηματικά. Μια όμως προσεκτική διερεύνηση και ανάλυση βγάζει τα σωστά συμπεράσματα. Το κατωτέρω επιχείρημα έχει σχέση με αυτές τις διαφορετικές γενεαλογίες του Ιησού Χριστού και χρησιμοποιείται από τους πολέμιους της Π. Διαθήκης και γενικά της Αγίας Γραφής.

«Σε δυο σημεία στη Βίβλο βρίσκουμε το οικογενειακό δέντρο του Ιησού. Στο Ευαγγέλιο του Ματθαίου και στο Ευαγγέλιο του Λουκά. Μιλάνε όμως για τον ίδιο Ιησού; Με το να πάμε πίσω μόνο 10 ονόματα στο οικογενειακό δέντρο του Ιησού, αποκτούμε ένα πρόβλημα αξιοπιστίας. Γιατί ένα είναι σίγουρο: δε μπορεί και οι δυο ευαγγελιστές να έχουν δίκιο, όταν αυτά που λένε είναι διαφορετικά».

Ας δούμε λοιπόν, αν έχουν δίκιο οι ψευδοκατηγοροί αυτοί ή αν είναι θύματα της ματαιοδοξίας τους και της κακοπιστίας τους.

Εν πρώτοις, ο Ματθαίος έγραψε το Ευαγγέλιό του αρχικά στα Αραμαϊκά, με αποδέκτες Χριστιανούς εξ Ιουδαίων, γι' αυτό ξεκινάει τον κατάλογό του από τον Αβραάμ, τον γενάρχη των Εβραίων. Ο δεύτερος, ο Λουκάς, έγραψε το Ευαγγέλιό του για έναν Εθνικό, το Θεόφιλο, με αποδέκτες Χριστιανούς εξ Εθνικών, γι' αυτό ξεκινάει τη γενεαλογία από τον Αδάμ, τον γενάρχη όλων των ανθρώπων. Από την άλλη, ο Ματθαίος χρησιμοποιεί την καταγωγή του Ιωσήφ με βάση τους ανδραδελφικούς γάμους, που είναι σύμφωνοι με το Νόμο, ενώ ο Λουκάς χρησιμοποιεί την καταγωγή του Ιωσήφ με βάση τους φυσικούς πατέρες.

Επ' αυτών έχουμε τα κατωτέρω δυο εδάφια:

«1 ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως Ιησού Χριστού, υιού Δαυΐδ, υιού Αβραάμ. 2 Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, Ισαάκ δε εγέννησε τον Ιακώβ, Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού, 3 Ιούδας δε εγέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά εκ της Θάμαρ,

Φαρές δε εγέννησε τον Εσρώμ, Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράμ, 4 Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, Αμιναδάβ δε εγέννησε τον Ναασσών, Ναασσών δε εγέννησε τον Σαλμών, 5 Σαλμών δε εγέννησε τον Βοόζ εκ της Ραχάβ, Βοόζ δε εγέννησε τον Ωβήδ εκ της Ρουθ, Ωβήδ δε εγέννησε τον Ιεσσαί, 6 Ιεσσαί δε εγέννησε τον Δαυϊδ τον βασιλέα. **Δαυϊδ δε ο βασιλεύς εγέννησε τον Σολομώντα εκ της του Ουρίου, 7 Σολομών δε εγέννησε τον Ροβοάμ, Ροβοάμ δε εγέννησε τον Αβιά, Αβιά δε εγέννησε τον Ασά, 8 Ασά δε εγέννησε τον Ιωσαφάτ, Ιωσαφάτ δε εγέννησε τον Ιωράμ, Ιωράμ δε εγέννησε τον Οζίαν, 9 Οζίας δε εγέννησε τον Ιωάθαμ, Ιωάθαμ δε εγέννησε τον Άχαζ, Άχαζ δε εγέννησε τον Εζεκίαν, 10 Εζεκίας δε εγέννησε τον Μανασσή, Μανασσής δε εγέννησε τον Αμών, Αμών δε εγέννησε τον Ιωσίαν, 11 Ιωσίας δε εγέννησε τον Ιεχονίαν και τους αδελφούς αυτού επί της μετοικεσίας Βαβυλώνος. 12 Μετά δε την μετοικεσίαν Βαβυλώνος Ιεχονίας εγέννησε τον Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δε εγέννησε τον Ζοροβάβελ, 13 Ζοροβάβελ δε εγέννησε τον Αβιούδ, Αβιούδ δε εγέννησε τον Ελιακείμ, Ελιακείμ δε εγέννησε τον Αζώρ, 14 Αζώρ δε εγέννησε τον Σαδώκ, Σαδώκ δε εγέννησε τον Αχείμ, Αχείμ δε εγέννησε τον Ελιούδ, 15 Ελιούδ δε εγέννησε τον Ελεάζαρ, Ελεάζαρ δε εγέννησε τον Ματθάν, Ματθάν δε εγέννησε τον Ιακώβ, 16 Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιωσήφ τον άνδρα Μαρίας, εξ ης εγεννήθη Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός»(Ματθαίος 1/1-17).**

«23 Και αυτός ην ο Ιησούς ωσει ετών τριάκοντα αρχόμενος, ων, ως ενομιζετο, υιός Ιωσήφ, του Ηλί, 24 του Ματθάν, του Λευϊ, του Μελχί, του Ιωαννά, του Ιωσήφ, 25 του Ματταθίου, του Αμώς, του Ναούμ, του Εσλίμ, του Ναγγαί, 26 του Μαάθ, του Ματταθίου, του Σεμεϋ, του Ιωσήφ, του Ιωδά, 27 του Ιωαννάν, του Ρησά, του Ζοροβάβελ, του Σαλαθιήλ, του Νηρί, 28 του Μελχί, του Αδδί, του Κωσάμ, του Ελμωδάμ, του Ήρ, 29 του Ιωσή, του Ελιέζερ, του Ιωρείμ, του Ματθάτ, του Λευϊ, 30 του Συμεών, του Ιούδα, του Ιωσήφ, του Ιωνά, του Ελιακείμ, 31 του Μελεά, του Μαϊνάν, του Ματταθά, του Νάθαν, του Δαυϊδ, 32 του Ιεσσαί, του Ωβήδ, του Βοόζ, του Σαλμών, του Ναασσών, 33 του Αμιναδάβ, του Αράμ, του Ιωράμ, του Εσρώμ, του Φαρές, του Ιούδα, 34 του Ιακώβ, του Ισαάκ, του Αβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ, 35 του Σερούχ, του Ραγαύ, του Φάλεκ, του Έβερ, του Σαλά, 36 του Καϊνάν, του Αρφαξάδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ, 37 του Μαθουσάλα, του Ενώχ, του Ιάρεδ, του Μαλελεήλ, του Καϊνάν, 38 του Ενώς, του Σηθ, του Αδάμ, του Θεού» (Λουκάς 3/23-38).

Παρατηρούμε στα παραπάνω, ότι ενώ ο Ιωσήφ αναφέρεται ως πατέρας του Ιησού, οι δύο γενεαλογίες δίνουν διαφορετικά ονόματα για τους προγόνους του Ιωσήφ. Και όχι μόνο διαφορετικά ονόματα, αλλά και διαφορετικό αριθμό προγόνων! Τι

γίνεται λοιπόν;

Τα ερωτήματα που δημιουργεί αυτή η φαινομενική αντίφαση, είναι τα εξής:

1. **Ποια γενεαλογία είναι σωστή από τις δύο αυτές διαφορετικές;**
2. **Γιατί αναφέρεται η γενεαλογία του Ιωσήφ και όχι της Παναγίας, εφόσον ο Χριστός δεν ήταν πραγματικό παιδί του Ιωσήφ;**
3. **Αν γνωρίζουμε τις γενεαλογίες του Ιωσήφ που ήταν πατριός του Ιησού, τότε γιατί τον ονομάζουμε: «Υιό του Δαβίδ» όπως και η Αγία Γραφή;**
4. **Και τελικά, ποια είναι η αληθινή καταγωγή του Χριστού, αφού δεν ήταν πραγματικός απόγονος του Ιωσήφ;**

Ας εξετάσουμε τα ερωτήματα αυτά, αρχίζοντας από το: **«γιατί αναφέρεται η γενεαλογία στον Ιωσήφ και όχι στην Παναγία;»**

Ο λόγος είναι, ότι στην εποχή εκείνη, δεν έγραφαν ΠΟΤΕ γενεαλογίες γυναικών, αλλά μόνο ανδρών. Τα κληρονομικά δικαιώματα των Ισραηλιτών, κληρονομούνταν ΜΟΝΟ από τους πατεράδες και όχι από τις μητέρες. Ο Ιησούς αν και προήλθε θαυματουργικά από **ΣΠΕΡΜΑ** της Παναγίας, το σπέρμα αποδόθηκε στον Ιωσήφ «όπως ενομιζετο» (Λουκάς 3/ 23), και συνεπώς ο Χριστός είχε **ΟΛΑ ΤΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ** σύμφωνα με τον Μωσαϊκό Νόμο. Ο Μωσαϊκός Νόμος δεν ήταν φυλετικός, αλλά τα πάντα λειτουργούσαν νομικά. Έχουμε λοιπόν, δύο γενεαλογίες που είναι **ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ** του Ιωσήφ!

Γιατί όμως είναι δύο οι γενεαλογίες του Ιωσήφ και διαφέρουν μεταξύ τους;

Στον Ισραήλ ίσχυε ο **ΑΝΔΡΑΔΕΛΦΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ**: **«5 Εάν δε κατοικώσιν αδελφοί επί το αυτό και αποθάνη εις εξ αυτών, σπέρμα δε μη ή αυτώ, ουκ έσται η γυνή του τεθνηκότος έξω ανδρί μη εγγίζοντι· ο αδελφός του ανδρός αυτής εισελεύσεται προς αυτήν και λήψεται αυτήν εαυτώ γυναίκα και συνοικήσει αυτή. 6 και έσται το παιδίον, ό εάν τέκη, κατασταθήσεται εκ του ονόματος του τετελευτηκότος, και ουκ εξαλειφθήσεται το όνομα αυτού εξ Ισραήλ. 7 εάν δε μη βούληται ο άνθρωπος λαβείν την γυναίκα του αδελφού αυτού, και αναβήσεται η γυνή επί την πύλην επί την γερουσίαν και ερεί· ου θέλει ο αδελφός του ανδρός μου αναστήσαι το όνομα του αδελφού αυτού εν Ισραήλ, ουκ ηθέλησεν ο αδελφός του ανδρός μου. 8 και καλέσουσιν αυτόν η γερουσία της πόλεως αυτού και ερούσιν αυτω, και στάς είπη· ου βούλομαι λαβείν αυτήν· 9 και προσελθούσα η γυνή του αδελφού αυτού έναντι της γερουσίας και υπολύσει το υπόδημα αυτού το εν από του ποδός αυτού και εμπτύσεται κατά**

πρόσωπον αυτού και αποκριθείσα ερεί· ούτω ποιήσουσι τω ανθρώπω, ος ουκ οικοδομήσει τον οίκον του αδελφού αυτού εν Ισραήλ· 10 και κληθήσεται το όνομα αυτού εν Ισραήλ Οίκος του υπολυθέντος το υπόδημα» (Δευτερονόμιο 25/ 5-10). Εκεί όταν κάποιος πέθαινε άτεκνος, ο κοντινότερος συγγενής του, ΟΦΕΙΛΕ να παντρευτεί την γυναίκα του, και να της «αναστήσει σπέρμα» (Δες για παράδειγμα Ρουθ 4/ 9 - 12, πώς ο Βοόζ έκανε παιδί με τη Ρουθ, και το σπέρμα ανήκε στον Μααλών που πέθανε. Και αυτός ήταν πρόγονος του Ιωσήφ).

Το ίδιο συμβαίνει και εδώ με τις γενεαλογίες τού Ιωσήφ. **Ο ένας Ευαγγελιστής χρησιμοποιεί την καταγωγή του Ιωσήφ με βάση τους φυσικούς πατέρες της γενεαλογίας, και ο άλλος Ευαγγελιστής, με βάση τους ανδραδελφικούς γάμους, καθώς ο Ιωσήφ ήταν τέκνο ανδραδελφικού γάμου και κάποιος συγγενής ανέστησε σπέρμα στον αποθανώντα πατέρα του.** Κατά τον ίδιο τρόπο και ο Ιησούς, θεωρείτο βάσει του Μωσαϊκού Νόμου «όπως ενομιζετο» τέκνο του Ιωσήφ, και είχε όλα τα δικαιώματα της γενεαλογίας του Ιωσήφ από τον βασιλιά Δαυίδ, ενώ ήταν «Υιός Θεού».

Πολύ απλά λοιπόν, εξηγούνται οι δύο διαφορετικές γενεαλογίες του Ιωσήφ και ο λόγος που αντί για τη γενεαλογία της Παναγίας, αναφέρεται η γενεαλογία του Ιωσήφ.

Ας δούμε όμως και την πραγματική κατά σάρκα καταγωγή του Ιησού Χριστού. Γιατί ονομαζόταν «Υιός Δαυίδ»; Μόνο λόγω της νομικής του καταγωγής από τον Ιωσήφ τον Υιό Δαυίδ; Ή μήπως και η Παναγία είχε μια τέτοια καταγωγή; Πράγματι! Η γυναίκα που έδωσε σάρκα στον Υιό του Θεού, καταγόταν και αυτή από τον Δαυίδ. Ήταν θυγατέρα του Ιωακείμ και της Άννας, και γνωρίζουμε ότι ο Ιωακείμ ήταν απόγονος της γενιάς του Δαυίδ. Και αυτή την πληροφορία μας τη διασώζουν οι άγιοι πατέρες: Ο άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος (Προς Εφεσίους 18) και ο άγιος Ιουστίνος (Κατά Τρύφωνος 100) μαρτυρούν ότι και η ίδια η Παναγία καταγόταν από τον Δαυίδ. Και ήταν πολύ κοντά στην εποχή του Χριστού, ώστε να γνωρίζουν καλά τη γενιά της Παναγίας.

Μετά από όλα αυτά, παρατηρούμε την ανοησία και την αυθάδεια των εχθρών της Βίβλου και των αθεϊστών, που νομίζουν από έπαρση, ότι «μόνο αυτοί» μπορούν να δουν πράγματα που οι Χριστιανοί δεν είδαν 2000 χρόνια! Τόσο σοφοί νομίζουν ότι είναι. Και δεν αντιλαμβάνονται, ότι αυτοί οι ίδιοι είναι ανόητοι, αμαθείς και κακόπιστοι.

Αλλά, επανερχόμαστε στο ερώτημα. Οι κατάλογοι είναι σωστοί; ΝΑΙ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΤΟΙ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΛΗΡΕΙΣ. Δηλαδή, λείπουν ονόματα, που χάθηκαν σε ένα γενεαλογικό δένδρο πολλών χιλιάδων ετών, πριν καν ανακαλυφθεί η γραφή, όπου

πολλά ονόματα παραδόθηκαν προφορικά, άλλα αντιγράφηκαν λάθος και άλλα με παραφθορές. Ο πληρέστερος κατάλογος είναι εκείνος του Λουκά και περιέχει πολύ περισσότερα ονόματα στο ίδιο διάστημα χρόνου, κανείς όμως από τους δυο καταλόγους δεν είναι πλήρης. Επιπλέον, δεν έχουμε καταλόγους που δείχνουν κατ' ανάγκη πατέρα και γιό, αλλά καταλόγους που δείχνουν πρόγονο και απόγονο. Μπορεί ο προηγούμενος να είναι πατέρας ή παππούς του επόμενου, ακόμη και πρόπαππός του. Πουθενά δεν λέει το κείμενο, ότι όλα αυτά τα ονόματα είναι πατεράδες και γιοί. Στο Ματθαίο λέει: «Ο Τάδε γέννησε τον Δείνα.....», στο δε Λουκά: «Ο Δείνα είναι του Τάδε.....». Αυτά έχουν υπόψη τους οι Ευαγγελιστές, αυτά καταγράφουν. Το άγιο Πνεύμα δεν είναι υποβολέας, ούτε οι Ευαγγελιστές δέκτες εντολών.

Αλλά και στις 14 γενεές χρειάζεται προσοχή, π.χ. ο Ματθαίος αναφέρει 14 γενεές από μετοικεσίας Βαβυλώνας μέχρι του Ιησού, αλλά παραθέτει 13! Ή η αναφορά του Δαβίδ τόσο στην 1^η 14άδα, όσο και στη 2^η γίνεται για να συμπληρωθεί η δεκατετράδα. Και αυτό γιατί; Μα γιατί η 1^η ξεκινάει με όνομα και τελειώνει με όνομα και η 2^η ξεκινάει με όνομα και τελειώνει με γεγονός (η μετοικεσία), στη δε 3^η ξεκινάει με γεγονός και τελειώνει με πρόσωπο (Ιησούς). Είναι δε γνωστό, ότι η μετοικεσία Βαβυλώνας δεν είναι ένα στιγμιαίο γεγονός, αλλά μια περίοδος 50 ετών (με 4 μετοικεσίες)!

Γιατί όμως άραγε, ο Ματθαίος χρησιμοποιεί αυτή τη διαφορετική τακτική για τον διαχωρισμό των 14άδων του; Ο λόγος που ο Ματθαίος καταφεύγει σε αυτό το «τέχνασμα» να χρησιμοποιήσει περίοδο και όχι ονόματα ως τέρμα και αφετηρία σε δύο 14άδες αντίστοιχα, είναι ακριβώς **επειδή είναι ο μόνος τρόπος να κάνει αυτόν τον διαχωρισμό σε τρία ΙΣΑ μέρη.** Οι γενεαλογικοί πίνακες, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΤΕΧΝΗΤΟ, για να το κόβουμε και να το ράβουμε ακριβώς. Και αφού δεν ήταν ο αριθμός των ονομάτων που διέθετε 42, τι θα έκανε; Κάπως έπρεπε να κάνει τον διαχωρισμό, χωρίς να χαλάσει τις 14άδες!

Και γιατί θέλει σώνει και καλά να χωρίσει ο Ματθαίος τη γενεαλογία αυτή σε τρεις 14άδες;

Για δύο βασικούς λόγους:

1. Πρόκειται για αρχαιότατους καταλόγους, που σε μεγάλο βαθμό διατηρήθηκαν ΑΠΟ ΜΝΗΜΗΣ, και με τέτοιου είδους «τεχνικούς» διαχωρισμούς, διευκολύνεται η απομνημόνευση των ονομάτων, αλλά και των περιόδων!!!
2. Ο Ματθαίος, μέσω αυτού του διαχωρισμού, μας δίνει ΕΝΑΝ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟ για τους ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥΣ Χριστιανούς που θα διαβάσουν κάποτε το κείμενο που έγραψε, (τον οποίο βέβαια ούτε καν τον ονειρεύτηκαν οι εχθροί του

Χριστιανισμού που θέλουν να βρουν λάθη στην Αγία Γραφή). Γιατί η Αγία Γραφή γράφτηκε για να έχει πολλά επίπεδα κατανόησης, ανάλογα με την προαίρεση και την Πνευματικότητα του αναγνώστη: Λάθη για τον κακοήθη, πληροφορίες για τον απλό ερευνητή, αλλά και πνευματικά μηνύματα για τον Πνευματικό Χριστιανό!

A. Τα κύρια σημεία της διαιρέσεως είναι αξιοσημείωτα: Με τον Αβραάμ, εγκαινιάσθηκε η Αβραμιαία Διαθήκη (αρχή 1ης Δεκατετράδας). Στον καιρό του Δαβίδ, η οικογένεια έγινε Βασιλική. (όριο μεταξύ πρώτης και δεύτερης 14άδας). Στην αιχμαλωσία, ο βασιλικός θρόνος απωλέσθηκε. (Όριο δεύτερης και τρίτης 14άδας). Και με τον Ιησού, η βασιλεία αποκαταστάθηκε. Τέλος δεκατετράδων.

B. Ο αριθμός 14, υπαγορεύεται από την αριθμητική αξία των τριών εβραϊκών γραμμάτων, που σχηματίζουν το όνομα του Δαβίδ. (Οι Εβραίοι είχαν μόνο σύμφωνα). Δηλαδή DWD στα Εβραϊκά έχει την αξία: 4+6+4 = 14.

Γ. Οι τρεις 14άδες, (3X14), ισοδυναμούν με 6 X 7, αν χωρίσουμε κάθε 14άδα σε δύο ίσα μέρη. Όπου, ο αριθμός 7 αποτελεί τον αριθμό πληρότητας, στους Αγιογραφικούς συμβολισμούς. Λαμβάνοντας λοιπόν τις 6 υπογενεαλογίες αυτές κατ' αντιστοιχία στις 6 ΠΛΗΡΕΙΣ δημιουργικές περιόδους της Γένεσης, έχουμε την πληρότητα των δημιουργικών ημερών του Θεού, στο τέλος των οποίων, (κατά την 6η Δημιουργική ημέρα), έρχεται ο Χριστός, εγκαινιάζοντας την 7η ημέρα της Κατάπαυσης για τους αγίους. Αυτά όμως είναι ψιλά γράμματα για τους εχθρούς και τους λοιπούς κριτικούς της Αγίας Γραφής...

Γιατί αναφέρονται γυναίκες στις γενεαλογίες;

Ας απαντήσουμε τέλος σε αυτή την ένσταση, ώστε να γίνει φανερή η πνευματική φτώχεια όσων διαβάζουν την Αγία Γραφή με σκοπό να της βρουν τρωτά και όχι για να καταλάβουν το μεγαλείο της.

Πράγματι, στις γενεαλογίες ΔΕΝ αναφέρονται κατά συνήθεια γυναίκες. Όμως εδώ γίνεται κάποια εξαίρεση. Συγκεκριμένα, στη γενεαλογία Ματθαίου συμπεριλαμβάνονται τα ονόματα των γυναικών **Θάμαρ, Ραχάβ, Ρουθ** και **Βηρσαβεέ, σύζυγος του Ουρία**, στο τέλος δε **η Μαρία**. Γιατί αυτό; Μα για να κλείσουν τα στόματα όσων κατηγορούσαν τη Μαρία, ως αμαρτωλή, γιατί δήθεν έκανε εξώγαμο!

Η Ρουθ υπήρξε Μωαβίτισσα και όχι Ιουδαία. Ενώ οι άλλες τρεις, υπήρξαν ένοχες βαριών αμαρτημάτων. Γράφει λοιπόν ο άγιος Ιωάννης ο Χρυστόστομος: «Δια γαρ τούτο ήλθεν, (ο Χριστός), ουχ ίνα φύγη τα ημέτερα, αλλ' ίνα αυτά ανέλη... και θαυμάζειν αυτόν δίκαιον... ότι και τοιούτους συγγενείς κατηξίωσεν έχειν, ουδαμού

τα ημέτερα επαισχυνόμενος κακά... παιδεύων και ημάς δια τούτων μηδέποτε εγκαλύπτεσθαι επί τη των προγόνων κακία, αλλ' εν μόνον επιζητείν, την αρετήν. Ο γαρ τοιούτος, καν αλλόφυλον έχη πρόγονον, καν πεπορνευμένην, καν οτιούν έτερον ούσαν, ουδέν παραβλαβήναι δυνησεται». Και ο Ζηγαβηνός λέει: «Η μεν Θάμαρ αθεμιτόγαμος ην... πόρνη δε η Ραχάβ, η δε Ρουθ αλλόφυλος, η δε του Ουρίου Βηρσαβεέ μοιχαλίσ... Ο Χριστός ως ιατρός, ουχ ως κριτής παραγέγονε».

Έτσι λοιπόν, σε πείσμα των ματαιοφρόνων Ειδωλολατρών και κακοπροαίρετων αναγνωστών της Αγίας Γραφής, στις γενεαλογίες αυτές, και κυρίως του Ματθαίου, που συγκεντρώνει τα πυρά τους, όχι μόνο δεν υπάρχει λάθος, αλλά αντιθέτως, υπάρχει βάθος δυσθεώρητο και απροσμέτρητο, που οι λάτρεις των ειδώλων, ούτε νόησαν, ούτε να εννοήσουν ποτέ δύνανται, εσκοτισμένη έχοντες την διάνοια από τα ανόητα και βδελυρά τους είδωλα.

(βασικό βοήθημα: ΟΟΔΕ)

20.12.14

I. ΚΑΡΔΑΣΗΣ

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com